

“Bir Saliha’ımız var...”

Sizlere bugün kendi bildiklerimden değil... **İstedikten sonra her şeyin olabileceğini temsil eden Saliha’ımız ve bu temsiliyetin arkasında yer alan eli öpülesi annelerden biri olan Fatma Hanım’ın deneyimlerini aktarmak istedim.** Yapmış olduğumuz söyleşinden dolayı kendisine de tekrardan çok teşekkür ederim.



Merhaba, kendinizi biraz tanıtır mısınız?

Ben Fatma Benli. Üç kızım var. Ev hanımıyım. Özel ailelerden birisi de biziz. Ben akranlarına göre yetersizliği olan çocuğa sahip olan aileleri **“özel aile”** olarak görüyorum. Benim de “Saliha” adında down sendromlu bir kızım var. Şu an 18 yaşını bitirecek ve Maşallah güzel genç bir kız oldu.

Bizlere Saliha’nın doğum öncesi sürecinden bahsedebilir misiniz?

Tabi ki... Salih’a benim ilk çocuğum. Normal bir gebelik süreci sonrasında dünyaya geldi. Doğumdan sonra ebe kızımı yanıma getirdi. Ebenin o esnada biraz tedirgin olduğunu hisset-

tim ama bir anlam veremedim. Kızımı kucağıma aldığımda bir anormallik fark ettim ama engelli olabileceği aklıma bile gelmezdi. Anormallik derken... Yüzünde bir farklılık vardı, ağlamıyordu, bedeni çok cılızdı... Neyse... Saliha bir-iki aylıkken tuvaletini yapmakta zorlanıyor diye doktora götürdük. Doktor genç bir bayandı. Kızımı görür görmez **“bu çocuk mental”** dedi. Biz eşimle şok olduk ve birbirimize baka kaldık. Mental nedir? gibi aklımızdan bin bir türlü şeyler geçirenken aklıma haberlerde izlediğim “ağzı maskeli, saçları dökülmüş olan lösemili çocuklar” geldi. **Acaba onlar gibi mi olacaktı?**

Sonra doktora sorduk bize mentalin ne olduğunu açıklar mısınız?

Doktorun söylemine göre kızım 20 yaşına da gelse 3 yaşındaki çocuğun zekasına sahip olacakmış... Hani derler ya, **-kafamdan aşağı kaynar sular döküldü-**. İşte orada ben onu yaşadım. Şimdi bile o doktora hala kızgımım. **Böyle bir durum doğru değil de alıştırılarak ve doğru yönlendirmelerle bize anlatılabilir.**

Çok şükür, Rabbime. Hiç isyan etmedik. Kızımıza akranları gibi normal bir çocuk gibi davrandık. “Hiçbir şey öğrenemez” diyerek kendi haline bırakmadık. Oturması, emeklemesi, yürümesi, konuşması için **hep gayret ettik ve hiç pes etmedik.** Çok şükür ki “Saliha”m karşımızda...

Saliha’nın gelişimi nasıldı? Siz neler yaptınız?

Saliha’ımız 2 yaşında yürüdü. 3 yaşında bazı kelimeleri çıkarmaya ve konuşmaya başladı. Üç yaşındayken

özel eğitim kurumuna başladık ve hala devam etmekteyiz. 6 yaşında devlet okuluna başladık. Yine öğrenemez diye pes etmedik ve sırası ile anasınıfı, ilkokul, ortaokul derken **şimdi Saliha’ımız 10. Sınıf lise öğrencisi...**

1. sınıftan itibaren özel ve devlette görev yapan öğretmenlerimiz ile sürekli iletişim içerisinde hareket ettik. Şu anda da bildiğiniz gibi Osmaniye Özel Eğitim Meslek Lisesi öğretmenlerinin desteği ve çabası ile akademik hayatımıza devam etmekteyiz.

Saliha’ımız okuma-yazmayı öğrendi, biliyor. Ayrıca Yazları kuran kursuna giden Saliha’ımız Kuran-ı Kerim okumayı da öğrendi ve biliyor. Bu süreçte bize destek olan tüm öğretmenlerimizden hocalardan Allah razı olsun.

Sizin gibi özel çocuklara sahip olan ailelere ne demek istersiniz?

Elbette ailenin desteği, iş birliği çok önemli bu süreçte. Bizim evde ve yakın çevremizde herkes “Saliha”yı özel hissettirdi ve ilgilendi. Hatta... Burası çok güzel... Saliha’nın kuzenleri çocuk yürekleri ile Saliha’ya olan ilgiden o kadar rahatsız oldular ki, Saliha’ımızı kıskanıp bizde Saliha ablam gibi olsak demeye başladılar. **Bu olay çok masum ve saf bir anı olarak hep bizle kalacak.**

Evet... Biz annelerin çektiği çok zorluklar var ve olacaktır. Saliha’ımızı Allah’ın bana ve aileme verdiği **özel bir emanet ve hediye** olarak gördük ve kabul ettik. Diğer annelerimizde **asla utanmasınlar, gururla sahip oldukları bu özel hediyelerle gezip dolaşsınlar.** Rabbim yavrularımıza hem bu dünya da hem de ahirette sağlık, sıhhat ve afiyet versin. Sağlıcakla kalın.

“Bizim Köşemiz”de yarın **“özel eğitimde akademik gelişim”**e yönelik içerik sunulacaktır.